

نام داستان	متن روایی داستان	تطبیق داستان کتاب با سند	اعتبار سند (شیعه یا سنی)
۱۲ عقد اخوت	تفسیر القمی ج ۲ ۱۰۹ [سورة النور(۲۴): الآيات ۶۰ الى ۶۱] قال علی بن ابراهیم فی قوله اَنْ تَاْكُلُوْا مِنْ بَیُوْتِکُمْ اَوْ بَیُوْتِ اَبَائِکُمْ- اَوْ بَیُوْتِ اُمَّهَاتِکُمْ اَوْ بَیُوْتِ اِخْوَانِکُمْ- اَوْ بَیُوْتِ اَخَوَاتِکُمْ- اَوْ بَیُوْتِ اَعْمَامِکُمْ اَوْ بَیُوْتِ عَمَّاتِکُمْ- اَوْ بَیُوْتِ اُخْوَالِکُمْ اَوْ بَیُوْتِ خَالَاتِکُمْ- اَوْ مَا مَلَکَتْهُم مِّفَاتِحُهُ اَوْ صَدِیْقِکُمْ لَیْسَ عَلَیْکُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَاْكُلُوْا جَمِیْعًا اَوْ اَشْتَاتًا فَاِنَّهَا نَزَلَتْ لَمَّا هَاجَرَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ص اِلَى الْمَدِیْنَةِ وَ اَخَى بَیْنَ الْمُسْلِمِیْنَ مِنَ الْمُهَاجِرِیْنَ وَ الْأَنْصَارِ وَ اَخَى بَیْنَ اَبِی بَکْرٍ وَ عُمَرُ وَ بَیْنَ عُثْمَانَ وَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَ بَیْنَ طَلْحَةَ وَ الزُّبَیْرِ وَ بَیْنَ سَلْمَانَ وَ اَبِی ذَرٍّ وَ بَیْنَ الْمَقْدَادِ وَ عَمَّارٍ وَ تَرَکَ اَمِیرَ الْمُؤْمِنِیْنَ ع فَاغْتَمَّ مِنْ ذَلِکَ غَمًّا شَدِیْدًا، فَقَالَ: یَا رَسُوْلَ اللّٰهِ یَا اَبِی اَنْتَ وَ اُمِّی - لِمَ لَا تُؤَاخِی بَیْنِی وَ بَیْنَ اَحَدٍ فَقَالَ رَسُوْلُ اللّٰهِ ص وَ اللّٰهُ یَا عَلِیُّ مَا حَبَسْتُکَ اِلَّا لِنَفْسِی - اَمَا تَرْضٰی اَنْ تُکُوْنَ اَخِی وَ اَنَا اُخُوکَ - وَ اَنْتَ اَخِی فِی الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ - وَ اَنْتَ وَصِیِّی وَ وَزِیْرِی وَ خَلِیْفَتِی فِی اُمَّتِی - تَقْضِی دِیْنِی وَ تُنْجِزُ عِدَاتِی - وَ تَتَوَلَّی عَلَیَّ غُسْلِی وَ لَا یَلِیْهِ غَیْرُکَ - وَ اَنْتَ مِنْنِیْ بِمَنْزِلَةِ هَارُوْنَ مِنْ مُوسٰی اِلَّا اَنْهُ لَا نَبِیَّ بَعْدِی تفسیر قمی: علی بن ابراهیم در تفسیر قول خدا (۶۱- سورة النور) اینکه بخورید از خانه های خود (تا آخر آیه) گفت: پس از هجرت پیغمبر (ص) بمدینه و برادر کردن مهاجران با انصار نازل شد، ابی بکر را با عمر برادر کرد، و عثمان را با عبد الرحمن بن عوف، و طلحه را با زبیر و سلمان را با ابی ذر و	اولویت ۱	اولویت ۱

گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

		مقداد را با عمار و امیر مؤمنان را تنها نهاد و سخت از تنهایی غمگین شد و گفت: یا رسول الله پدر و مادرم قربانت مرا با کسی برادر نکردی؟ فرمود (ص) بخدا ای علی تو را نگاه نداشتم جز برای خود نپسندی که با هم برادر باشیم و تو وصی و وزیر و جانشینم باشی در امتم، و امم را بیردازی و بوعده هایم وفاء کنی و مرا تنها غسل بدهی و نسبت بمن چون هارون باشی نسبت بموسی جز اینکه پیغمبری پس از من نیست؟	
اولویت ۱	اولویت ۱	تفسیر القمی ج ۱ ۲۵۹ [سورة الأنفال(۸): الآيات ۱ الى ۱۸] قَامَ الْمَقْدَادُ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَإِنَّا قَدْ آمَنَّا بِكَ وَصَدَقْنَاكَ - وَشَهِدْنَا أَنَّ مَا جِئْتَ بِهِ حَقٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ - وَلَوْ أَمَرْتَنَا أَنْ نَخُوضَ جَمْرَ الْغَضَا - وَشَوْكَ الْهَرَّاشِ خُضْنَا مَعَكَ وَ لَا نَقُولُ لَكَ مَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى «فَاذْهَبْ أَنْتَ وَ رَبُّكَ - فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ» وَ لَكِنَّا نَقُولُ «امْضِ لِأَمْرِ رَبِّكَ فَإِنَّا مَعَكَ مُقَاتِلُونَ» فَجَزَاهُ النَّبِيُّ صَ خَيْرًا - پس مقداد برخاست و گفت: یا رسول الله! ... ما ایمان آورده ایم به تو و تصدیق تو نموده ایم و گواهی می دهیم که آنچه تو از جانب خدا آورده ای حق است و اگر فرمائی که در میان آتش رویم یا خود را بر خار مگیلان زنیم، می رویم و پروا نمی کنیم و نمی گوئیم با تو آنچه بنی اسرائیل با موسی گفتند که فَاذْهَبْ أَنْتَ وَ رَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ «۱» «برو تو و پروردگار تو پس جنگ کنید، بدرستی که ما در اینجا نشسته ایم» و لیکن می گوئیم: برو و پروردگار تو پس جنگ کنید که ما به اتفاق شما جنگ می کنیم»، پس حضرت او را دعا کرد و فرمود: خدا تو را جزای خیر دهد.	۱۶
اولویت ۱	اولویت ۱	الأمالی (للمفيد) / النص / ۱۷۰ / المجلس الحادی و العشرون عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ جُنْدَبٍ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: لَمَّا بُويعَ عُثْمَانُ سَمِعْتُ الْمَقْدَادَ بْنَ الْأَسْوَدِ الْكِنْدِيَّ رَحِمَهُ اللَّهُ يَقُولُ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَاللَّهِ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ مَا رَأَيْتُ - مِثْلَ مَا أَتَى إِلَى أَهْلِ	۲۰ دفاع از اهل بیت

گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

		هَذَا الْبَيْتَ بَعْدَ نَبِيِّهِمْ ص فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ وَمَا أَنْتَ وَذَاكَ يَا مَقْدَادُ قَالَ إِنِّي وَاللَّهِ أَحِبُّهُمْ لِحُبِّ رَسُولِ اللَّهِ لَهُمْ وَبِعَتَرِيْنِي وَاللَّهِ وَجَدْتُ لَا ابْنَهُ بَنَةً لِتَشْرُفَ قُرَيْشٌ عَلَى النَّاسِ بِشَرَفِهِمْ وَاجْتِمَاعِهِمْ عَلَى نَزْعِ سُلْطَانِ رَسُولِ اللَّهِ ص مِنْ أَيْدِيهِمْ فَقَالَ لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ وَيَحْكُ وَاللَّهِ لَقَدْ اجْتَهَدْتُ نَفْسِي لَكُمْ فَقَالَ لَهُ الْمَقْدَادُ أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ تَرَكْتُ رَجُلًا مِنَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ أَمَا وَاللَّهِ لَوْ أَنَّ لِي عَلَى قُرَيْشٍ أَعْوَانًا لَقَاتَلْتُهُمْ قِتَالِي إِيَّاهُمْ يَوْمَ بَدْرٍ وَأُحُدٍ عبد الرحمن بن جندب از پدرش روایت کرده که گفت: چون با عثمان برای خلافت بیعت شد از مقداد بن اسود کندی - رحمه الله - شنیدم که به عبد الرحمن بن عوف می گفت: ای عبد الرحمن بخدا سوگند هرگز رویدادی مانند آنچه بر سر این خاندان (اهل بیت پیامبر) علیهم السلام پس از رحلت پیامبرشان صلی الله علیه و آله آمد ندیده بودم! عبد الرحمن گفت: مقداد! تو را باین گونه امور چکار؟ مقداد گفت: بخدا سوگند ایشان را دوست می دارم بدین جهت که رسول خدا (ص) دوستشان می داشت، و بخدا سوگند اندوهی که بهیچ وجه نمی توانم اظهارش کنم بر من چیره شده از اینکه قریش بجهت شرافت این خاندان بر سایر مردم شرف یافتند و با این حال همگی همدست شده تا قدرت و نفوذ و حکومت رسول خدا (ص) را از دست ایشان ربودند. عبد الرحمن گفت: ای وای! بخدا سوگند من فراوان خود را بخاطر شما بزحمت انداخته ام. مقداد گفت: توجه کن بخدا سوگند دست از دامان مردی برداشتی که از جمله کسانی است که بحق فرمان دهند و بحق عدالت ورزند، هان بخدا سوگند اگر یاورانی علیه قریش می یافتم با آنان می جنگیدم همان گونه که در روزهای بدر و احد جنگیدم.
اولویت ۱	اولویت ۱	بحار الأنوار (ط - بیروت) ج ۳۱ ۳۹۹ ایضاح: قَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ لِعَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَ عُثْمَانُ: أَيُّكُمَا يُخْرِجُ نَفْسَهُ مِنَ الْخِلَافَةِ وَ يَكُونُ إِلَيْهِ الْاِخْتِيَارُ فِي الْاِثْنَيْنِ الْبَاقِيَيْنِ؟! فَلَمْ يَتَكَلَّمْ مِنْهُمَا أَحَدٌ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: أَشْهَدُكُمْ أَنِّي قَدْ أَخْرَجْتُ نَفْسِي مِنَ الْخِلَافَةِ عَلَى أَنْ اخْتَارَ أَحَدُهُمَا، فَأَمْسَكَ، فَبَدَأَ بِعَلِيٍّ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ لَهُ: أَبَايُكَ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَ سُنَّةِ رَسُولِهِ (ص) وَ سِيرَةِ الشَّيْخَيْنِ أَبِي بَكْرٍ وَ عُمَرَ. فَقَالَ: بَلْ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَ سُنَّةِ رَسُولِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْتِهَادِ رَأْيِي، فَعَدَلَ عَنْهُ إِلَى عُثْمَانَ، فَعَرَضَ ذَلِكَ عَلَيْهِ.

۲۰
دفاع از
اهل بیت

قَالَ الْبَاقِرُ عَ جَاءَ الْمُهَاجِرُونَ وَ الْأَنْصَارُ وَ غَيْرُهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ إِلَى عَلِيٍّ عَ فَقَالُوا لَهُ أَنْتَ وَ اللَّهُ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَنْتَ وَ اللَّهُ أَحَقُّ النَّاسِ وَ أَوْلَاهُمْ بِالنَّبِيِّ صَ هَلُمَّ يَدَكَ نُبَايَعُكَ فَوَ اللَّهُ لَنَمُوتَنَّ قُدَّامَكَ

فَقَالَ عَلِيٌّ عَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَاعْدُوا عَلَيَّ غَدًا مُحَلِّقِينَ فَحَلَقَ عَلِيٌّ عَ وَ حَلَقَ سَلْمَانُ وَ حَلَقَ الْمُقَدَّادُ وَ حَلَقَ أَبُو ذَرٍّ وَ لَمْ يَحْلِقْ غَيْرُهُمْ.

امام باقر می فرماید: گروهی از مهاجران و انصار و جز ایشان پس از آن داستان به حضور علی (ع) آمدند و به ایشان گفتند: به خدا سوگند که تو امیر مؤمنان و سزاوارتر مردم و نزدیک ترین ایشان به پیامبری، دست خویش را دراز کن تا با تو بیعت کنیم و به خدا سوگند که پیشاپیش تو جان فدا می کنیم و می میریم.

علی (ع) فرمود: اگر راست می گوید، فردا صبح در حالی که سرهای خود را تراشیده باشید حاضر شوید. علی (ع) و ابو ذر و سلمان و مقداد سرهای خود را تراشیدند و کسی دیگر غیر از ایشان سر خود را نتراشید.

کتاب سلیم بن قیس الهمالی ج ۲ ۶۶۹ الحديث الثاني عشر [۱].....

امیرالمؤمنین علیه السلام فرمودند:

يَا ابْنَ قَيْسٍ هَلْ سَمِعْتَ لِي بِفِرَارٍ قَطُّ أَوْ نُبُوَّةٍ يَا ابْنَ قَيْسٍ أَمَا وَالَّذِي فَلَقَ الْحَبَّةَ وَ بَرَأَ النَّسَمَةَ إِنِّي لَوْ وَجَدْتُ يَوْمَ بُوَيْعٍ أَخَوَتَيْمَ الَّذِي عَيَّرْتَنِي بِدُخُولِي فِي بَيْعَتِهِ أَرْبَعِينَ رَجُلًا كُلَّهُمْ عَلَيَّ مِثْلَ بَصِيرَةِ الْأَرْبَعَةِ الَّذِينَ قَدْ وَجَدْتُ لَمَّا كَفَفْتُ يَدِي وَ لَنَاهَضْتُ الْقَوْمَ وَ لَكِن لَمْ أَجِدْ خَامِسًا [فَأَمْسَكْتُ]

قَالَ الْأَشْعَثُ فَمِنْ الْأَرْبَعَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ عَ سَلْمَانُ وَ أَبُو ذَرٍّ وَ الْمُقَدَّادُ وَ الزُّبَيْرُ بْنُ صَفِيَّةٍ قَبْلَ نَكْتِهِ بَيْعَتِي فَإِنَّهُ بَايَعَنِي مَرَّتَيْنِ أَمَا بَيْعَتُهُ الْأُولَى الَّتِي وَفَى بِهَا فَإِنَّهُ لَمَّا بُوَيْعَ أَبُو بَكْرٍ أَتَانِي أَرْبَعُونَ رَجُلًا مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَ الْأَنْصَارِ فَبَايَعُونِي [وَ فِيهِمُ الزُّبَيْرُ] فَأَمَرْتُهُمْ أَنْ يُصْبِحُوا عِنْدَ بَابِي مُحَلِّقِينَ رءُوسَهُمْ عَلَيْهِمُ السَّلَاحُ فَمَا وَفَى لِي وَ لَا صَدَقَتِي مِنْهُمْ أَحَدٌ غَيْرُ أَرْبَعَةٍ - سَلْمَانَ وَ أَبُو [أَبِي] ذَرٍّ وَ الْمُقَدَّادُ وَ الزُّبَيْرُ

گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

		ای پسر قیس! آیا شنیده‌ای که گریخته باشم یا که حتی از عرصه نبرد دور مانده یا عقب کشیده باشم؟ ای پسر قیس! به آن که دانه را شکافت و انسان را آفرید سوگند! اگر در آن روز که دار و دسته تیم بن مرّه با ابو بکر بیعت کردند (که مرا به خاطر بیعت با او سرزنش می‌کنی) چهل نفر می‌یافتم که همه شان مانند آن چهار نفر آگاه می‌بودند، دست نمی‌دادم و با آنان می‌جنگیدم، ولی نفر پنجمی نیافتم لذا خودداری کردم. اشعث گفت: این چهار نفر چه کسانی بودند؟ فرمود: سلمان، ابو ذر، مقداد و زبیر بن صفیه پیش از آنکه بیعت را بشکند؛ او دو بار با من بیعت کرده بود، در بیعت نخست به آن وفا کرد؛ وقتی مردم با ابو بکر بیعت کردند چهل مرد از مهاجران و انصار نزد من آمدند و با من بیعت کردند، زبیر در میان‌شان بود. به آنان دستور دادم که سحرگاهان سر تراشیده و سلاح برگرفته در خانه‌ام آماده باشند. از آنان کسی راست نگفت و به من وفا نکرد جز چهار نفر: سلمان، ابو ذر، مقداد و زبیر.	
۲۴	الاختصاص النص ۲۲۳ فی ذکرهم فضائل سلمان الفارسی و ابی ذر الغفاری و عمار	قُلْتُ فَمَا تَقُولُ فِي الْمِقْدَادِ قَالَ وَ ذَاكَ مِنَّا أَبْغَضَ اللَّهِ مِنْ أَبْغَضِهِ وَ أَحَبَّ اللَّهُ مِنْ أَحَبِّهِ	اولویت ۱
۲۴	الأمالی (للمفيد) / النص / ۱۲۴ / المجلس الخامس عشر	قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص إِنَّ اللَّهَ أَمَرَنِي بِحُبِّ أَرْبَعَةٍ مِنْ أَصْحَابِي وَ أَخْبَرَنِي أَنَّهُ يُحِبُّهُمْ قُلْنَا مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَ لَيْسَ مِنَّا أَحَدٌ إِلَّا يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ مِنْهُمْ فَقَالَ ص أَلَا إِنَّ عَلِيًّا مِنْهُمْ يَقُولُهَا ثَلَاثًا وَ الْمِقْدَادُ بْنُ الْأَسْوَدِ وَ أَبُو ذَرٍّ الْغِفَارِيُّ وَ سَلْمَانَ الْفَارِسِيُّ. رسول خدا (ص) فرمود: خداوند مرا به دوستی چهار نفر از یارانم دستور فرموده و به من خبر داده که خود نیز آنان را دوست دارد. عرض کردیم: یا رسول الله آنان چه کسانی هستند؟ و	اولویت ۱

گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

		هر کدام از ما دوست داشتیم که یکی از چهار نفر باشیم! حضرت سه بار فرمود: آگاه باشید که علی یکی از آنهاست، و (سه تن دیگر) مقداد بن اسود، و ابو ذر غفاری، و سلمان فارسی هستند.	
--	--	--	--